

Veškerá pravda o letošní pohádkovém dění v Čechách, Polsku, na Moravě, Slovensku i Slovinsku, v Evropě, Americe i u protinožců... jak byla **mozaikovitě zaznamenána** díky elektronické poště v jedné knihovně střední Evropy...

Předesíláme hned na počátku, že takovou pohádkovou Noc s Andersenem jsme za jedenáct let ještě nezažili, pochvalujeme si všichni svorně, knihovníci, učitelé, ředitelé, ale i hasiči, záchranáři, autoři dětských knih, starostové, herci, hvězdáři, chovatelé drobné zvěře i myslivci – ty všechny a ještě spoustu dalších profesí dokázali organizátoři vtáhnout do největšího pohádkového běsnění... Podtržením a sečtením to bylo **v 1065 řádně evidovaných místech, celkový počet účastníků letošního ročníku je 40.957 dětí a k nim připočítáváme 12.200 dospělých organizátorů**, kam započítáváme také aktéry programu, pokud nám je z čtecích míst nahlásili, nenahlášení teoreticky ještě celkovou sumu zvyšují, ale registrace byla 1.4.2011 ukončena a počty uzavřeny.

Bývá dobrým zvykem připomenout **Mezinárodní den dětské knihy** – a nás těší, že ani z letošního ročníku se nevytratily pohádky **dánského pohádkáře**. Ten v jakémkoli převleku zavítal minimálně do 292 míst, někde však poslal své posly a do Police ani letos opět nepřišel, ale i tam se nocování vydařilo. Největší čtecí maratón z díla **H.Ch.Andersena** zaznamenáváme v novém pražském knihkupectví Fantazie Ivony Březinové, kde přečetli od 18:00 do 6:00 celkem 240 stran knihy jeho 1. dílu Pohádek a povídek. Čtení se postupně ujali Daniela Krolupperová, Miloš Kratochvíl, Jan Vodňanský, Kateřina Krobová, Renáta Fučíková, Mirek Palme, Kateřina Hrachovcová, Lucka Radimerská, Lenka Vahalová, Michael Dymek, Josef Horák, Monika Váňová, redaktoři nakladatelství, studenti a absolventi Literární akademie a další hosté. Gratulace veliká zalétá do Fantazie! Tam to bylo s premiérou, stejně jako např. poprvé také v Národní knihovně. Zato v Českém rozhlasu to už bylo počtvrté a letos připravili program pro všechny děti.

„**Hans Christian Andersen** splní deťom každý sen.

Prajeme vám krásnu noc v knižnici,

nech ožijú rozprávky v políci.

Abyste snívali samé pekné sničky

to vám prajú tety knihovníčky.“

Vinšujú z Hornonitrianskej knižnice z Prievidze. Ve slovenské Okresnej knižnici Dávida Gutgesela v Bardejove pohádkář dětem vyprávěl o dětství a v noci pak „duch Andersena nás vďačne čakal a pomocou rozprávky na dobrú noc nám pomáhal v noci sladko snívať.“

Protože Andersen miloval divadlo a chtěl být hercem : „We read also H. CH. Andersen Dziecię elfów and played the theatre,“ píší z polských Czechowic-Dziedzic. Městská knihovna Plasy hlásí, že četli Andersenovo Ošklivé káčátko na usnutí a ráno se probudili jako krásně zmuchlané labutě. A z Těšína přišlo hlášení, že i na svůj věk vypadal Andersen „fáákt dobře!“ Což potvrdit nemůžeme, neboť další e-mail ze slovinské Bohinjske Bystrice hlásí, že byl unaven a usnul („Andersen was very tired, so he feel asleep.“). A škola ze slovinského Bledu prozradila : „it was really magic.“ V Plané nad Lužnicí u pohádkovníku našli schoulené děvčátko se zápalkami, které přinesenými světýlky zahřivali, povídali si s panem Andersenem o tom, proč některé jeho pohádky jsou tak smutné a dostali od něj krásný pohled.

Víte, na co se každoročně nejvíc těší děti z ořechovské ZŠ? No přece na Noc s Andersenem! A když se má odehrávat dokonce na apríla, tak se těší dvojnásob. Letos malé nedočkavce v první dubnový podvečer ve škole přivítala paní školnice se smetákem v ruce, ale děti se nedaly zmást... Ano, shodou náhod 11.ročník Noci s Andersenem připadl na **1.dubna – svátek svatého apríla** a všech humoristů, což přineslo hodně legráček, napočítali jsme 110 zmínek o vyvedení aprílem. "Noc s Andersenem zrušena" - takový nápis na dveřích kostomlatské knihovny vítal příchozí. Ale zaváhaly jen dvě maminky, dětem bylo jasné, jaké datum je právě v kalendáři... a tak se knihovna začala plnit nejen ruksáčky, taškami a dobrotami od maminek a babiček, ale i skřítkovskými kloboučky ve stylu pohádek Václava Čtvrťka,“ píší Mirek a Hanka, kteří elektronicky poslali písničku, luštěny i křížovku... Zároveň v tento den slavíme **Den ptactva** a hezky to využil při svém aprílovském turné jeden známý ilustrátor a spisovatel, který stihl besedovat v Javorníku i v Žulové : „ve 22,45 hod. mezi nás přilétl Adolf Dudek a děti ožily. Naši knihovnu opouštěl v 0,45 hod. Po odletu Dudek nás navštívil také pan starosta,“ píší z knihovny v Žulové. Ve

Staňkově zase navštívili chovatele zpěvných kanárů, na Slovácku všechny nositele ptačích jmen pozvali při programu na náměstí na pódium a jako dárek dostali pištalku, aby si mohli jarně písknout, když mají ten svátek **J**

Jinde aktuálně využili zprávy ČTK **o letu Krtečka do vesmíru** a noc věnovali panu Zdeňku Milerovi a jeho Krtkovi. V Polici nad Metují se od knihy Krtek a orel dostali ke zvířátkům žijícím v CHKO Broumovsko. Krtečka v opravdické raketě vzpomněli na 33 místech, a to motivovalo také k **pozorování hvězd a návštěvám hvězdáren** např. v Bělé pod Pradědem, Českém Krumlově i Boskovicích. V Týništi nad Orlicí astronomové z hvězdárny připravili přednášku o Zemi a Slunci Je to ve hvězdách, promítli zde veselý film Kráva na Měsíci, všichni se dozvěděli, že 1. dubna 2011 začal Světový měsíc astronomie a protože 12. dubna to bude 50 let od startu prvního člověka do vesmíru, vypustili taky takovou malou RAKETU **J**. Nakonec vyrazili za knihovnu a pozorovali oblohu hvězdářskými dalekohledy, nejvíc je okouzil Saturn a jeho prstenec. Když astronomové odešli, pustili se do čtení a vyrábění, jednou z věcí byl i dalekohled z ruliček od toaletního papíru. V Berouně měli hosta z mezinárodní soutěže Expedice Mars, který navštívil vesmírné středisko v Belgii, kde si účastníci soutěže vyzkoušeli simulované lety raketoplánu a prošli výcvikem na тренаžerech, na kterých se připravují astronauti před letem do vesmíru. V Prešově děti dostaly vzkaz: „Dnes v noci si pre vás prideme, budte pripravení, nerobte žiadnu paniku, dobre sa predtým najedzte, lebo to bude vaša posledná pozemská večera, čakajte vo svojich spacákoch, budeme vás unášať podľa abecedy na našu červenú planétu. Vaši zelení mužičkovia,“ což potvrzuje, že se i na Slovensku letělo do vesmíru. V ZŠ Český Krumlov zase začali výletem na hvězdárnu na Kleti a pokračovali vymyšlením svých vlastních souhvězdí (vskutku velmi originálních)... Ale zpět ke krtkovi : „Jaké bylo překvapení, když se z chumlu dětí ozvalo žalostné naříkání krtka, který potřeboval ošetřit pochroumanou pacičku. Nejenže mu pan doktor pohotově pomohl, ale poučil děti, jak se šetrně chovat ke zvířátkům. A zdravý krtček se může vydat do vesmíru. Hlavní náplní večera byla stezka odvahy Za zvířátka do pohádky – noční putování školou osvětlenou jen sklenicemi s motivy zvířátek,“ píše ZŠ Doksy. **Zvířátka** jako nosné téma hlásí z Havířova, Kyjova, Radnice a Klatov, kde účinkovali stejně jako v Tmčicích živí hadi. A mnohde oznamují návštěvy ze zoologických zahrad.

"Ať je čtvrtek nebo pátek, s panem Čtvrtkem máme svátek. Prožijem ho v Řáholci, v radosti a legraci," tak znělo motto dětí z Ostrova. Kulaté stoleté výročí narození českého pohádkáře **Václava Čvrtka** inspirovalo největší počet knihoven škol ČR, minimálně 858 x zaznamenáváme pořady podle jeho pohádek, celkový počet Cipísků, Křemílků i pirátů zůstává utajen i nám, rozhodilo nás 19 malých Cipísků ze Slavojů a nějak se nám u ŠD Jablunkov počty tak popletly, že statistika skončila u 572. Rumcajse, ale to ještě není číslo konečné! A spolu s Městskou knihovnou v Krnově : „si myslíme, že jsme hezky oslavili narozeniny pánů H.Ch. Andersena i našeho milého Cafourka, ze kterého se vyklubal Václav Čtvrtek.“

„Už to všichni slyšeli? Už to všichni víte? Pěnička všude rozlašuje, že v Želeticích u Kyjova byl na návštěvě pravý **Rumcajs**. Přišel z lesa Řáholce, s pistolí ládovanou žaludem, aby pasoval našich čtrnáct šikovných dětí na loupežníky 1. kategorie. Do loupežnického stavu byl zařazen ten, kdo statečně vykonal všechny zapeklité úkoly u bandy loupežníků a u hajného Robátka, u Křemílka a Vochomůrky, víly Amálky i u vodníka Volšovečka.“

„Pan Čtvrtek asi byl raději v Jičíně, což je od Turnova nedaleko, ale měl vtipného zástupce, svého skřítko Křemílka, pouze on, protože Vochomůrka bohužel chytil tu ukrutánskou rýmu a kýchal jak rány z brokovnice .. a ještě by opravdu narušil hodiny s jednou ručičkou a co pak.... Křemílek svým kouzelným razítkem, jako každý rok nějaká postavička z pohádek, orazítkoval všechny účastníky včetně hostů,“ prozradila Městská knihovna Antonína Marka z Turnova, kde i letos pořádali pohádkový průvod s účastí pohádkových bytostí z knih Čvrtka, Andersena i Erbena.

Jičínské děti se vybaveny baterkami a odvahou vydaly do nočního Jičína. Prvním zastavením byl dům, ve kterém Václav Čtvrtek ještě jako Vašík Cafourek strávil u svého dědečka Václava Fejara svá první dětská léta. Dále se děti podívaly tam, odkud se Rumcajs rozhlížel po Jičíně, na Valdickou bránu. Zde je čekal nejen náročný výstup, ale především děti potřebovaly moc a moc odvahy k tomu, aby se na setmělém schodišti nebály, a to je čekala návštěva jičínského zámku. V knihovně Radslavicích si přečetli o **Křemílkovi a Vochomůrkovi** Jak vařili šípkový čaj, u povídání mlsali tvarohové koláčky a stejný čaj jako měl Vochomůrka – šípkový, po něm v knihovně večeři, ba přímo hody, bramborový salát se povedl,

kuřátko bylo také dobré, a nechyběla ani sladká tečka ze zásob, co připravily a napekly k mlsání maminky i babičky. Snad nejtěžším úkolem na stezce odvahy bylo udržet jazyk za zuby, a neprozradit kamarádům, kteří se do sklepa teprve chystali, co je tam čeká...

Václav Čtvrtek pobýval v Domově spisovatelů na Dobříšském zámku, kde rehabilitoval po nemoci a kde vznikly pohádky o Křemílkovi a Vochoomůrkovi. A v jedné nejmenované místní hospůdce padlo jméno k budoucí postavě loupežníka i v pohádce o kocourku Damiánovi - Damián zde jako hodinář vyráběl hodiny s kukačkou na export do Mníšku pod Brdy. Městská knihovna Dobříš připravila program a všichni šli v kostýmech postavíček z pohádek v průvodu městem k dobříšskému zámku. Českou kotlinu rozsvítily také **lampiónové průvody**, za všechny jmenujme lampiónák po kutnohorských památkách či Miletíně.

KMP Plzeň Doubravka připravila cestu lesem Řáholcem, kde děti malovaly křídla motýlu Emanuelovi, posbíraly rozsypané korálky makové panenky, zachránily ptačí vajíčka víle Amálce, vylovily dušičky vodníka Čepečka a odstřelily zlého kníže pána. ZŠ Horní Němčí zase podnikla návštěvu k loupežníkovi Rumcajsovi, u kterého překonávali horolezeckou stěnu.

Ve Vlčici u Jeseníku nespali v knihovně, protože je moc maličká, ale v chalupě jedné z organizátorek a „než jsme si stačili vybalit věci, příběhla Manka s Rumcajsem, celí zoufalí, že jim obr lidožrout ukradl Cipíska a tak museli pro obra vysloužit šťastnou šupinu, kouzelný závoj a medvídku na spaní a potom předali Cipíska šťastným rodičům. Taky k nám se zpožděním (bydlíme opravdu skoro na konci světa) dorazili lichožrouti a tak jsme soutěžili s ponožkami a o ponožky.“

Nová Včelnice hlásí, že je v podvečer navštívil švec Rumcajs a vyráběli pantofle. Všem to šlo pěkně od ruky. A protože se nikomu ještě nechtělo spát (kromě paní knihovnice, paní učitelky a fenky Bětky), po stezce odvahy nechybělo strašidelné čtení a vyprávění. A stejně jako po celé republice i v zahraničí se stále nikomu nechtělo spát... Čvrtkovský pětiboj připravila ZŠ Tuřany. Děti musely prokázat doslova pohádkovou zdatnost. Trefit se Rumcajsovou bouchačkou, zvládnout Amálčin běh a let Motýla Emanuela nebylo nic jednoduchého. I Větrník by žasl nad trojskoky...

Knihovna Vědomice prozradila, že hledali v lese Mančiny slzičky, jedli pravou bramboračku, vyrobili Rumcajsovu botu, a samozřejmě četli, zpívali a zdobili pohádkovník. Tentokrát prstýnky pro Manku. Čepičky pro Křemílka nebo Vochoomůrku vyráběly děti z knihovny ve Starém Městě. Pionýři ze Zborovic šli na vycházku "k lesu Řáholci" a navštívili vodníka Volšovečka u rybníků, kde se právě pářily žáby.

„Vodník Česílko měl připravený záluďný úkol, který spočíval v tom, že postižená osoba, která měla zavázané oči šátkem, musela ponořit ruku do hluboké nádoby a cosi studeného a slizkého uchopit a pozřít. Brrrrr...Důležité je, že nikdo se nezranil a počet dětí ráno souhlasil. Jen pár škrábanců na ruku či nohou dokazovalo, že jít v noci lesem plným ostružin a větví není jen tak,“ prozrazuje knihovnice alias Maková panenka z Katovic. A **vodníků** máme evidováno více než 158!

Do obecní knihovny v Proseči si každý měl přinést nějakou knížku od Václava Čvrtka, a sešlo se jich tolik, že z toho byla celá výstava. V Uherském Hradišti zase provedli sčítání Čvrtkových knih, které mají děti doma v knihovničkách a na Masarykovo náměstí dorazilo 295 kusů, které děti oprášily a vyvětraly a z přinesených knih se na náměstí četlo nahlas i potichu... České Velenice zapisují malování na sklo - resp. na dveře a okna. Knihovnu u vchodu zdobí spokojená rodinka z lesa Řáholce, z oken laškovně pokukují Křemílek s Vochoomůrkou a motýl Emanuel galantně smeká cylindr před Makovou panenkou.

Dětem v Havířově Podlesí vydali cestovní pasy, s nimiž vyrazili do Řáholeckého lesa na Rumcajsovu zábavnou stezku. Úkoly byly náročné, za každý splněný úkol děti dostaly do pasu razítko. Vyráběli bouchačku z papíru, aby mohli střílet jako Rumcajs, přenášeli pěniččí vejce, do dračí jeskyně šli poslepu zneškodnit draka, společně s Cipískem zpívali, "četli" rukama, v pařezové chaloupce sadili darované semínko, stříleli na cíl prakem, očarováním vílou Amálkou, jako Maková panenka se pokoušeli dostat suchou nohou na pevnou zem, nechyběl smích a hlavně v Mančině lesní občerstvovně na děti čekalo pohoštění v podobě loupežnické buchty a vody ze studánky s lesním ovocem.

„To byla nádhera! Víla Amálka a Maková panenka tančily na parketu s Cipískem a Mankou, vodnicí,

klaunem, Křemílkem, a dokonce i Krakonoš sestoupil z hor mezi nás. Aby se nocležníkům lépe usínilo, přečetla paní učitelka pohádku o víle Amálce. Mnozí měli tolik zážitků, že usnuli dřív, než pohádka skončila. Vždyť jak by také ne, když pohádky byly všude kolem nás a ve snu jsou nejkrásnější...“ píše ZŠ a MŠ speciální z Kroměříže.

Z Hoštejna oznamují, že měli celou rodinu z lesa Řáholce, přitančilo několik víl Amálek, přišly Makové panenky, vodníci Česílko, Volšoveček a Kebule, Josefka, veverka Barka, kocourci Damiánci i Modroočko, Burásek, plamínek, Křemílek s Vochomůrkou, netopýři Myšnoskové,... zkrátka hotové rojení z říše pohádek. V Knihovně města Olomouce celý večer sbírali do váčku penízky – zlatěnky a za ty se nakonec nakupovalo v obchůdku U Manky.

Městská knihovna Písek prožila noc v africkém rytmu s knihou Václava Čtvrťka – **Kolotoč v Africe**. Děti pomocí šifrovacího klíče luštily telegram ze země Bambamů, vyrobily si papírový kolotoč se svými namalovanými obrázky afrických zvířat, plavily se přes moře pomocí velkého herního plánu a plněním různých úkolů, kapitán Berenda jim vyprávěl o Africe. Za dunění afrických rytmů je přivítal náčelník Bambamů s chotí a jejich malým synkem KO-LO-TO-ČEM. Podobně v Bruntále si téma Černá Afrika všichni plně užili. Začínali malováním obličejů účastníků noci, pokračovali poutavým vyprávěním čtenářky knihovny o jejím cestování po Africe, hledáním diamantů, paměťovým testem, tančením afrického tance, tkaním koberečků (papírových), stezkou odvahy, skupinovou pantomimou a končili u mandal. S bubny se bavili také v Otrokovicích. A nocležníci z Přeštic se nechali inspirovat loňským lichožroutským ročníkem, neb se jim podařilo zajistit hosta, který zná část Afriky jako své boty (ponožky se tam opravdu příliš nenosí), a také se nám příběhy ponožkožroutů zdály vhodnější pro nocležníky z řad žáků druhého stupně. Na Čtvrťkovy postavy nezapomněli, zařadili je do zvědavých čtenářských otázek.

Ve stopách jubilujícího českého básníka **K.J.Erbena** šla řada knihoven, za všechny jmenujme jeho rodný Miletín, kde se vydali s lampiony po naučné stezce K.J. Erbena. Po sedmi zastaveních došli až k Polednici, což je nádherná ze dřeva vyřezávaná socha, u které se skrýval pohádkový poklad. Po návratu do knihovny se věnovali se nočnímu reji v pyžamkách, usínali kolem druhé hodiny ranní a mezi knížkami se zde zdály samé pohádkové sny... Noc s Karlem Jaromírem Erbenem zase prožili díky Renátě Fučíkové v dánské Kodani... A v Milevsku děti při noční výpravě přepadli hrozní loupežníci a na hřbitově si poslechli Erbenovu Svatební košili. Erbenovy básně i pohádky citovali zvláště pozorně v knihovnách města Hradce Králové, a jen jeden postřeh z pobočky Dračí Doupe v Hradci Králové : víte, že pták Ohnivák je vlastně velká straka africká? Ve slovenských knihovnách a školách vzdali hold pohádkám slovenských autorů, v Liptovském Mikuláši děti pozdravil **Pavol Dobšínský** a domáca pani Belopotocká...

Úctyhodný počet opravdických, vikingských i **pirátských lodí** brouzдал vodami střední Evropy, za všechny jmenujme např. knihovnu ve Vratimově, kde se na plavbu poctivě připravovali už od února, plnili úkoly z pirátských knížek a sbírali startovní body. Důležitá byla pirátská výzbroj i pirátské oblečení a vratimovští piráti se mohli seznámit se svou minulostí a navázat tak na tradice Čemousovy i známých hrdinů z pirátských knih, a celou noc je sledoval John Silver a vedl kapitán Book. Pro děti MK Štětí po opékání buřtů byla hlavním lákadlem projížďka záchranným motorovým člunem po Labi. V Moravském Krumlově inspirování knihou Podivuhodné vyprávění piráta Kolíska si vzali pirátské šátky a vyrobili si z papíru pirátské lodě a vyrazili na dobrodružnou cestu **za pokladem do muzea**. Tam se dozvěděli, co to vlastně muzeum je, k čemu slouží a jaké předměty v něm jsou. A když vyluštili všechny hádanky, objevili „správný poklad! Velký opravdový dort s fontánou v podobě knihy z Ostrova pokladů. Po něm se jen zaprášilo.“

Až půlnoc udeří,
vydej se za věží.
Bránou kouzelnou,
zahradou dětství
světla tě povedou,
projdi ji se ctí.
Z návštěvy pod hradem
odejdeš s pokladem.

Takové verše slyšely děti z Luk nad Jihlavou, kam Andersen přišel číst pohádku Čarovná truhlice.

V knihovně pak vysloužilým knihám prodlužovali život a vyráběli skládané dekorace a aranžmá a poté je čekala návštěva brusírný skla a muzea. Do muzea se vypravily také děti z Rokycan, a jak píše Knihomůra z Rokycan: „Pod vlivem rosničkovských předpovědí jsem ještě narychlo připravovala mokrou variantu. Část programu jsem tentokrát chystala ve vojenském muzeu na demarkační čáře a nechtěla jsem, aby nás lijavec a blesky zahnal jako v loňském roce. Naštěstí to vyšlo, snad i tím, že jsem měla dvojitý program J“

V Bechyni uspořádali Řáholecké soutěžení v parku, v knihovně měřili starostenské nohy, četli o Rumcajsovi, vyráběli pohádkové strašáky. Stihli navštívit i divadelní festival Bechyňské jaro a jeho účastníci podnikli večerní výpravu za pány z Růže. Tím zahájili letošní rožmberské vzpomínání. U zářícího krbu ve Vokově síni si přečetli pověst o Bílé paní Perchtě a ona se tam zjevila! Prý poprvé na Bechyni!!! Naštěstí měla bílé rukavičky, takže přinesla štěstí a hravě vyluštili záludnou šifru ukrytou v sousední obrazárně. Při zpáteční cestě našli sladký poklad.

Koncertem historické hudební skupiny MILVUS zahájili **pohádkové nocování** v Horšovském Týně. „Poslechli jsme si středověké písně a tance, seznámili jsme se s mnoha zajímavými hudebními nástroji a pak jsme prožili velice pestrý podvečer v prostorách našeho hradu a zámku. Setkání se šermíři, ohňové vystoupení, shlédnutí zdramatizované pověsti o tajemném houslistovi, **prohlídka zámku**, setkání se zámeckým pánem, návštěva zámecké knihovny...“ **Hradní slávnost'** zažili v Považské Bystrici. V Prachaticích malovali erby - hlavně erb slavných Rožmberků. Vše probíhalo totiž pod záštitou Roku Rožmberků, „všichni společně jsme navštívili čajovnu U Hrušky, kde na nás čekal Petr Vok a vyprávěl nám o svém rodu.“

Děti ze Šmidingerovy knihovny ve Strakonici přivítal při noční prohlídce zámku sám pan Bavor ze Strakonice, zakladatel hradu. Pak pokračovali dál s Bílou paní přes pravěk až do středověku, kde na ně čekal písař... V Chrudimi byla noc věnovaná dosud neprobádanému oboru bubakologie. „Martin Hak měl pro nás všechny připravený pohádkově strašidelný program a poslouchali jsme všelijaké strašidelné příběhy. Postavám některých příběhů jsme dávali tvar, barvu a hlas. Naučili jsme se několik praktických obranných hmatů bojového umění bubakate“. V Litomyšli proběhl kongres strašidel.

Hororový maratón proběhl v polské Zlotoryji, s horory Zuby nehty se báli ve Skutči, upírů se nezalekli v Chebu ani v Čelákovici. Děti ve Vyšším Brodě navštívil s povídáním Zdeněk Zajíček, ředitel plzeňského Muzea strašidel. Báli se také v Lomnici nad Lužnicí, kde před spaním uspořádali módní přehlídku v pyžamech, diskotéku, úspěch měl letkiss, vyvolávání duchů, vyprávění strašidelných příběhů a do spacáku dostaly nocležníky strach a fantazie - měli pocit, že kolem knihovny chodí nějaký podivný mladík a nakukují do oken. Nikdo tam nebyl, ale všichni se najednou vešli do společného prostoru a po přečtení Damiánových příběhů všechno spalo!

Pasování prvňáčků ZŠ Frýdlant provedl za přítomnosti pyšných rodičů, babiček a dědečků, sourozenců a dalších příbuzných, "pravý rytíř" Vojta Frýdlantský. Děti však nejdříve musely prokázat, že již opravdu dokážou číst. Plnily čtenářské úkoly nejprve společně - na interaktivní tabuli na ně čekaly pohádkové postavičky z knížek Václava Čtvrta a všem dětem se podařilo i přes velkou nervozitu tento nelehký úkol splnit, a tak byly všechny děti za slov "ve jménu knížky a slabikáře, pasuji tě na čtenáře" uvedeny do stavu rytířského.

Novou hezkou tradicí příštích Nocí s Andersenem se jistě stane **oceňování nejlepších čtenářů**. „V průběhu večera nás navštívil pan starosta a korunoval královnu čtenářů Noci s Andersenem za přečtených 240 knih v roce 2010,“ píše z Milevska. Čtenáře roku volili v Mokré-Horákově a také v Kostomlatech pod Milešovkou, nejlepšího dětského čtenáře určili v Rajnochovicích, znamenité čtenářky ocenili v Kamenickém Šenově, pohádkového nocování v Králíkách se mohli zúčastnit jen vítězové čtenářské soutěže. „Nocležníkem je i Ondra, který před týdnem byl oceněn jako náš nejlepší dětský čtenář. Při té příležitosti byl odměněn knihou Petry Braunové Ema a její kouzelná kniha. Ondra má z knížky radost, a proto nám ji přinesl ukázat a před spaním z ní předčítal,“ napsali z Radsavic.

Babice nad Svitavou píše: „Netušili jsme, kolik radosti mezi malými **lichožrouty** způsobí jedna lichá ponožka. V laboratoři profesora Kadeřábka nebylo povoleno se přibližovat k lichožroutům z terária,

poněvadž právě probíhalo krmení. Nesdělitelné, nezapomenutelné zážitky při výzkumu. Natržená břicha a loužičky od slz od smíchu a možná i něčeho jiného jsme obrazně řečeno vysákli vlnou, kterou jsme posléze použili na vycpání lichožroutích panenek, které, jak jsme se v laboratoři dozvěděli, lichožrouti jako jedinou ponožku nikdy nesní. Nutno připsat ještě jednu pozoruhodnou událost, která se odehrála na samém závěru. Při výdeji banánů v ponožkách se nezanedbatelnému počtu dětí přihodilo, že dostaly banán v ponožce, která byla dříve jejich vlastní. Jedná se o záhadný jev, který si ani rada zkušených lichožroutů neumí vysvětlit a je nutné o tom informovat především docenta René Kadeřábka.“
S lichožrouty prožili noční dobrodružství také v Nadějkově, ve Vlčici u Jeseníku, v Hořicích ... a v Paříži, kde zjistili, jaká dobrodružství zažívají, když konzumují lidské ponožky a dělají z nich licháče.

Na pobožce brněnské Knihovny Jiřího Mahena ve Starém Lískovci zase řadí **Knihozrout** a jen v jednu noc v roce (samozřejmě tu andersenovskou) ho mohou zneškodnit děti, které mají řůru fantazie a taky šikovné ruce. Na pomoc jim přispěchali taky skřítkci Aprílíníčci. Následovalo krmení Knihozrouta a nakonec děti samy vytvořily veršovaná zaklínadla, která doprovodily bubnováním na veliké bubny, takže Knihozrouta úplně vyřídily... S Knihozrouty si zařadily děti také v Příbrami.

„Jihlavský večer začal návštěvou katakomb, kde jsme se setkali s duchem, který nám předal záhadný dopis. Později se ukázalo, že jeho autorem je zlý **Slovažer**, který se živí hezkými slovy z knížek. Objevil velké zásoby v městské knihovně a začaroval knihy, aby si je nikdo nemohl vypůjčit. Na pomoc si vytáhl z knížek strašidla a ta se nemohla vrátit zpátky...“

Na stolech se vršily **dobroty všeho druhu**, sladké i slané mlisky z domácích dílen, ovšem v pohádkovém provedení – Cipískův klobouček, Mančino sladké překvapení, Volšovečkovy rybičky, lahodné křupinky Makové panenky, Amálčin věneček, pozdrav jelena Větrníka, pochoutka z pařezové chaloupky, Rumcajsovy patrony, kočičí mlsání,... Všichni ochutnávali až se dělaly boule za ušima. Ve Slavoji rodiče soutěžili o nejlepší cafourkovský pokrm. Žádný z nich nechtěl zůstat pozadu, a tak se v cafourkovské jídelně sešlo nejen několik bábovek, ale například i Rumcajsovy žaludy, čuníkova roláda, písmenkové košíčky, čarodějnické prsty, rychlí šneci nebo žabičky u tůňky. V místní knihovně Žihle byly připraveny várky pomazánek k ochutnání. To už měli všichni hlasující jasno a dávali body svým favoritům. Při minulém pomazánkovém klání to byli 4 zástupci vajíčkových pomazánek, letos se sešlo dokonce 7 druhů těch rybích (ze 16 soutěžních pomazánek). „Největší gól byl, že u malých dětí zvítězilo obyčejné máslo smíchané s medem, které přinesla jedna maminka, která neumí vařit a udělala tento výtvar, aby její dcerce nebylo líto, že nic nenese **J**.“

Zvláštní a milou kapitolku musíme věnovat družebním **návštěvám** a dobrovolníkům. Z dorazivších zpráviček víme, že děti z Přestanova nocovaly v Trmicích, do Mokrě-Horákova dorazili spáči z blízkých Modřic, u pionýrů ve Zborovicích se sešly děti z několika obcí stejně jako v Krajské knihovně Vysočiny v Havlíčkově Brodě, kam přišly i děti z Krásné Hory a Okrouhlic. V Poděbradech měli 6 hostů z družebních škol, v Šumperku se spojila již tradičně všechna spací místa k noční cestě městem. V Týništi nad Orlicí nocovali žáci ze ZŠ Albrechtice, děti z Hostomic dorazily do Kostomlat pod Milešovkou a **hasiče** v Českém Dubu poctili návštěvou **záchranářů** z Liberce. Obecní knihovnu ve Vřesině navštívili zástupci obce a místního hasičského sboru, takže volili miss hasič jako ocenění, komu nejlépe slušel celý mundur. O klidný spánek se postarala místní **policie** a hlídala knihovnu celou noc. Hasičskou techniku letos předvedli také v Javorníku dětem, které prolezly všechna možná auta i jejich střechy, ve sklepě zbrojnice pak dospělí překonali sami sebe, když se plazili, prolézali, skákali a překonávali klaustrofobické stavy, pokoušeli výcvikový polygon, zato děti si to užily a chtěly jít znovu.

Projekt Žijeme ve společné **Evropě** spojil školáky z Lanškrouna alespoň virtuálně s polským Dziezorniowem, díky **webkameře** se mohli navzájem pozdravit a číst si, stejně jako malí čtenáři ze slovinské Radovljice se spojili s dětmi z Bohinjske Bistrice a Bledu. Ve Vendryni se četly pohádky Václava Čtvrťka i v **polštině** a host z nejzácnějších, velvyslanec Dánského království v Praze pan Ole Moesby četl a hovořil se sedlčanskými dětmi **dánsky**. „Dětské oddělení jsme vyzdobili českými a dánskými vlajkami, sušenými rybami, vikingskými loděmi a vikinky ve vlnách... **dánština** je zvláštní řeč, pan velvyslanec četl srozumitelně, ale jen v dánštině bychom si pohádku neužili. Proto se střídali ve čtení s paní Adamcovou, která ji četla také srozumitelně ale česky. Děti byly hodné a seděly jako pěny,“ píše ze Sedlčan. „Pohádku nám přečetl nový pan starosta, který přišel i se svým synem a jeho kamarádem, který

je Dán, máme ve Svitavách Dánskou firmu Fibertex,“ napsali ze Svitav. Program pro děti nocující v prostějovské knihovně pomáhala připravit francouzská **dobrovolnice**, v ZŠ Ostrava-Lhotka to byla studentka z Bulharska. Zaznamenáváme přítomnost francouzských **studentů** v ZŠ Mikulandská v Praze 1, kteří zde byli na výměnném pobytu a i se svými českými korespondenty a profesory strávili večer a noc ve škole (což se jim ve Francii dosud nepodařilo). Český Těšín a polský Cieszyn byl v noci ve spojení pomocí balónků, které ve 22.00 hodin společně české a polské děti vypustily na dnes už neexistující hranici.

Dva postřehy z **Českých škol bez hranic**: „Čtení pohádek, vyrábění záložek do knížek s postavičkami Václava Čtvrtka a nakonec spaní na hrášku po vzoru princezničky z Andersenovy pohádky, tak strávily děti z české školičky v Londýně svou první Noc s Andersenem. Během téhle noci jsme se hodně naučili, ale také si hodně hráli, kreslili a hlavně strávili společný večer se svými spolužáky a třemi učiteli, a přestože to bylo v srdci Londýna, tak to byl večer jen a jen ve znamení **češtiny**.“

Emilka z Baltimore při cestě domů šťastně nadšeně prohlásila: „Maminko, já českou školu miluju.“ A Julinka se zeptala: „Maminko, kdy bude další Noc s Andersenem?“ Prozradila jedna z maminek a pokračuje: „Předtím bylo velmi těžké vzbudit zájem. V sobotu a neděli jsme měli český večer s **českou pohádkou**. Myslím, že je to důležité k udržení jazyka a slovní zásoby, kterou mají děti vychovávané v cizině menší. Také si myslím, že je důležité, aby češtinu braly jako něco, co je zábava a ne další povinnost a k tomu pohádky určitě pomůžou.“

I letos se ukázalo, že děti pozvané na Noc s Andersenem mají dobré srdce, v knihovnách a školách proběhlo několik **nočních sbírek** na první dětský hospic v Malejovicích či pro děti zemřelým postiženého Japonska, i letos se šly panenky pro UNICEF. Celkem bylo odesláno více než **30.075,-Kč**. Opět se sázely **pohádkové stromky Fabularius Anderseni**, jejichž počet každým rokem narůstá a rozšiřuje virtuální les, čítající **1779 pohádkovníků**, k nimž připisujeme **223** nových neživých a živých. Někde děti doplňovaly k latinským názvům správné české názvy, mnohde svým semínkům děti aktuálně čtvrtkovsky zazpívaly písničku Vstávej, semínko. Jeden příslib přišel z Nové Vsi v Horách, kde panu starostovi připravili dopis s žádostí o pohádkovník. „Starosta nám s radostí slíbil, že nám stromek koupí a že ho společně zasadíme.“ I v Lovčicích bylo největší událostí sázení pohádkovníku, podobně jako ve Vimperku, odkud hlásí, že si na něj zavěsili večerníčkovské čepičky se vzkazem příštím Andersenům. A pohádku u rozsvíceného stromku četl na dvoře knihovny v Ústí nad Labem Mardoša z kapely Tata Bojs.

Za dětmi nocujícími v knihovnách a školách přišla řada **hostů**, autorů dětských knih i VIP osob, za všechny jmenujme např. Miloše Kratochvíla v ZŠ Praze 9, Petra Morkese v pražské ZŠ Trávníčkova, Petru Braunovou v Letňanech a Mladé Boleslavi, Jiřího Lábusa v Prosetíně, Alenu Ježkovou v Kamenici nad Lipou, generálního ředitele ČEZ Martina Romana v pražské pobočce knihovny na Smíchově, Martinu Komárkovou v Desné, Renátu Fučíkovou a Aňu Geislerovou v ZŠ Mikulandská v Praze, Braňo Polák z muzikálu Děti ráje navštívil knihovnu ve Vřesové, Jiří Dědeček zase četl dětem ZŠ Praha 6, Galina Miklínová četla Lichožrouty v Kounicích. Četbu dánského velvyslance pana Ole Moesby vysílala v hlavním zprávách ČT 1... náš výčet není a nemůže být úplný. Zato víme, že z některých návštěv pro nemoc sešlo, letos se omluvil např. ministr školství ČR, který měl číst pohádky dětem Knihovny V.V.Štecha ve Slaném, a poslal všem dětem aspoň písemný pozdrav, který je uveřejněn na webu naší pohádkové noci. Obdobně se ozval Jiří Žáček se vzkazem pro knihovnu a ZŠ TGM Poděbrady: „Vzkazuju klukům i každé holce - do dětství jezdím na tříkolce!“

„Jsme nově vzniklá základní škola, která má zatím jen první a druhou třídu. Máme menší počet žáků ve třídě, protože se věnujeme rozvoji nadání dětí. Akce Noc s Andersenem se u nás setkala s velkým ohlasem u rodičů i dětí. Ve škole se svou oblíbenou knížkou spaly úplně všechny děti, některé do té doby **ještě nikdy nespaly mimo domov** - ani u babičky,“ prozradila ZŠ Duhová cesta, s.r.o. Chomutov.

„V Knížnici Mateja Hrebendu v Rimavskej Sobote, s ruksakmi, v ktorých nechýbali spacie vaky, pyžamká, baterky a iné drobnosti sa deti teperili do podkrovia. Ustali si pod hviezdami.... Malí spáči pri rozprávke zaspávali... ráno pri horúcej čokoláde sme konštatovali, že **nám televízia ani počítače vôbec nechýbali** a deti by boli ochotné takto tráviť každý týždeň.“

„Podle krásné pohlednice Miloše Kratochvíla a Markéty Vydrové si skutečně přišli na své při letošním **nočním letu Linky 01-04-11 ČR-Svět Královna můz Fantazie, Honza Sen a pan Andersen...** A samozřejmě my všichni. Vždyť proto přece rok co rok již jedenáctkrát letíme... Tak šťastný let vám zase příště přeje Eva Kordová a její spáči z Turnova.“

A končíme postřehem z Lokte : „Čas je nesmlouvavý Vládce. Nezachytíš to, i kdybys chtěl.. Ale to nevádí, chytíš se ho za šos a už tě zase táhne a začínáš chystat Noc s Andersenem na příští rok, zas jinou, ne lepší, protože tato byla dokonalá, stejně jako ta minulá, stejně jako ta minulá... jak rádi jsme se všichni natáhli a poslouchali další pohádku. Království ztichlo. Za oknem ještě tma, ale kosík už vypouští svůj ranní trylek. Je 2. dubna. **Velký pohádkář Andersen má dnes narozeniny.**“

Sestaveno a upraveno z 1587 přečtených zpráviček došlých o letošní pohádkové Noci s Andersenem
11.04.2011